

Ej, a veš ?!

ZA VAS SMO SE POGOVARJALI S:

- **Simono Putrich**
- **Tomažem Pustotnikom**
- **Lidijo Matič**
- **Francem Hočevarjem**
- **Challetom Salletom**
- **Edisonom Kelmendijem**
- **Galom Gjurinom**
-

**EKSKLUZIVNO !!! INTERVJU Z BORUTOM
PAHORJEM, PREDSEDNIKOM SLOVENIJE**

1. številka šolskega časopisa izbirnega predmeta
vzgoja za medije, OŠ Dravlje, maj 2015

KAZALO

SIMONA PUTRICH	Stran 3
BORUT PAHOR	Stran 4
TOMAŽ PUSTOTNIK	Stran 5
LIDIJA MATIĆ	Stran 6
FRANC HOČEVAR	Stran 7
CHALLE SALLE	Stran 8
EDISON KELMENDI	Stran 9
GAL GJURIN	Stran 10
ZLATKO	Stran 12

KOLOFON

Odgovorna urednica: Lidija Rupnik • **Člani uredništva:** Hana Begulič, Berlič Anja, Alma Bytyqi, Timotej Cvirn, Jan Gašič, Ariana Gartnar, Tara Hočevar, Rok Horvat, Nataša Krapež, Lea Maksimovič, Rina Mazreku, Emanuela Živkovič, Anja Čolič • **Lektoriranje:** Lidija Rupnik • **Oblikovanje:** Mežid Hmudda • **Naslovnica:** Timotej Cvirn • **Spletna stran:** www.osdravlje.si
Elektronski naslov: ejaves@gmail.com

Simona Putrich - oblikovalka umetniške keramike

Simona Putrich je žena znanega pokojnega kiparja Boštjana Putricha, ki je avtor Viktorjev, kipcev za najboljše medijske dosežke in dosežke v popularni kulturi. Je tudi avtor kipov nad vhodom parlamenta. Simona Putrich ohranja dediščino moža in tudi sama ustvarja svoja dela.

Kateri so vaši največji uspehi?

Razglednica Mojstri in umetniki 20. stoletja (Arts et images du monde, Pariz 1991),
Zlata knjiga ljubiteljev in zbiralcev umetnosti, Pariz 1992/93,
Who is who in international art, Lausanne 1994/95.

Kaj bi radi sporočili bralcem?

Edini nasvet, ki bi ga dala, je, da si za delo izberite nekaj, v čemur uživate in to opravljate z veseljem, ker če bo vaše delo hobi, ne boste delali niti dneva v svojem življenju.

Ali ste se že kot otrok ukvarjali z kiparstvom?

Ja, vedno me je privlačilo kiparstvo. Že kot otrok sem spoznavala glino in oblikovanje. Pri 19 letih sem spoznala svojega moža, akademskega kiparja specialista, Boštjana Putricha. On mi je še bolj približal umetnost, bil je moj mentor in učitelj. Skupaj sva delala 26 let, vse do njegove smrti.

Na kateri šoli ste se šolali?

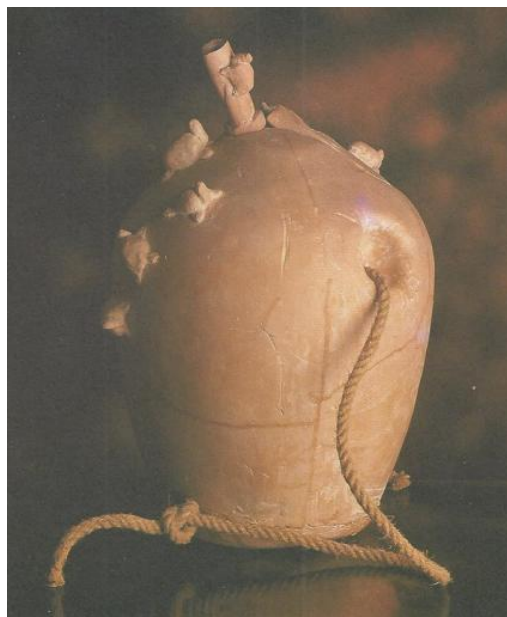
Šolala sem se na Aškerčevi srednji kemijski šoli in 4 leta delala pod strokovnim vodstvom akademskega kiparja specialista, Boštjana Putricha, v njegovem ateljeju.

Kaj delate sedaj in kašni so vaši načrti za prihodnost?

Sedaj restavriram Boštjanova dela in jih pripravljam za retrospektivno razstavo. Še naprej pa se ukvarjam s svojo keramiko.

Kaj delate v prostem času?

Sprehodi v naravi, branje, poslušanje glasbe, izleti,...

Timotej Cvirn

Borut Pahor – predsednik države

Borut Pahor je slovenski politik, predsednik Republike Slovenije in nekdanji predsednik vlade. Poslala sem mu vprašanja in z veseljem mi je odgovoril.

Ali ste si v otroštvu kdaj mislili, da boste postali predsednik vlade in potem še predsednik Republike Slovenije? S čim ste se v otroštvu najraje ukvarjali?

Najraje od vsega sem kotalkal. Kotalkati sem znal, še preden sem znal govoriti. Danes mi nihče ne verjame, da se mi je že v tistem času porodila zamisel, da bi namesto paralelnih kolesc naredili čevelj z vzporednimi. Danes so to rolke. Ko nisem kotalkal, sem si želel, da bi bil predsednik države. Predsednik vlade pa nikoli.

Kam ste hodili v šolo in kateri predmeti so vas najbolj zanimali?

Šolo sem obiskoval v Šempetru pri Gorici. Nisem bil posebno priden učenec. Učil se nisem skoraj nič, povedal ali napisal sem tisto, kar sem si zapomnil. No, glede zgodovine sem bil pa posebej radoveden. Bral sem veliko več in za tista leta zahtevno čtivo. Ta strast me ni nikoli minila.

Katera je bila vaša prva služba in kaj vse ste delali?

Pri petnajstih letih sem honorarno zaslužil prvi denar z obiranjem breskev. Kasneje sem si vsa mladostniška leta služil denar s poletnimi sezonskimi deli. Nekatera sem imel bolj, nekatera manj rad. Zlasti v času študija so mi nekatera dala bogate izkušnje za kasnejše čase. Rad se spominjam vodniške službe v Benetkah.

Vem, da imate veliko dosežkov, a na katerega sta najbolj ponosni?

Morda boš presenečena, ampak o tem ne razmišljam. No, uspeh na predsedniških volitvah je nekaj, kar človek že v osnovi ne sme podcenjevati. Moj pa je bil morda toliko bolj osupljiv, ker nihče, razen mene in nekaj najtesnejših sodelavcev, na začetku kampanje ni verjel vanj.

S čim se, razen s tekom, najraje ukvarjate v prostem času,?

Rad berem. Zlasti biografije. Usoda posameznikov, zlasti tistih, ki so pomembneje sooblikovali svet, me privlači. Ugotavljam, da so najbolj neverjetne zgodbe na tem svetu resnične zgodbe. Dosega jih ne nobena domišljija.

Kaj si želite delati v prihodnosti in kakšne želje imate?

Najprej in predvsem bi rad dobro opravil dolžnost predsednika republike. Nič ni narobe, če človek razmišlja dlje v prihodnost, vendar ko opravljate tako pomembno vlogo, s tem ne smete pretiravati. Hočem reči, da se zdaj v celoti posvečam temu, kar počnem, in glede moje prihodnosti nimam posebnih skrbi. Želim pa si, da bi lahko z občutkom osebnega zadoščenja in notranjega miru potem delal nekaj, kar bi bilo manj javno in bolj osebno.

Kaj vam pomeni družina in kaj najraje delate, ko ste skupaj?

Družina mi danes pomeni več, kot mi je takrat, ko sva jo s Tanjo vzpostavljala. Ampak ta čas je zamujen. To je moja krivda. Ko si skušam glede tega oprati vest, si vse skupaj razložim z dejstvom, da sem odraščal brez očeta. Ok, do neke mere je morda to vplivalo na moj odnos do družine, vendar ne tako odločilno, kot si želim razložiti. No, danes smo veliko več skupaj, kot smo bili včasih. Zlasti s sinom sva si veliko bolj blizu kot kadarkoli prej. To me osrečuje.

Isabela Premrl

TOMAŽ PUSTOTNIK

Tomaž Pustotnik je profesionalni vsestranski glasbenik. Je vodja zasebne glasbene šole in hiše zabave Pustotnik, kjer tudi poučuje. Je tudi vodja in član Dua Pustotnik ter znanega harmonikarskega orkestra Pustotnik.

Kje ste preživel otroštvo in kakšno je bilo?

Otroštvo sem preživel na vasi, brez interneta, telefona, gsm-a. Veliko je bilo igre zunaj, na pesku, s kolesom, razne družabne igre...

Ali ste že kot otrok igrali kakšen inštrument?

Že pri 8 letih sem pričel igrati klavir in klavirsko harmoniko in sem, kadar mi je bilo dolgčas, ob veselju in tudi ko sem bil žalosten, ves prosti čas preživel na inštrumentu.

Kasneje sem se navdušil nad diatonično harmoniko, ki je še vedno moja strast.

Katere šole ste obiskovali in kakšen učenec ste bili?

Hodil sem v OŠ Janka Modra ter na Srednjo strojno. Lahko rečem, da sem bil čisto povprečen učenec. Vedno sem se zavedal, da moram narediti vse, kar je potrebno za šolo, in potem tudi nisem imel težav.

Ali se spomnite kakšnega dogodka iz osnovne šole?

V osnovni šoli se spominjam, da sem moral vedno igrati na vseh proslavah na klavirsko harmoniko in kasneje na diatonično harmoniko in vedno mi je bilo zelo nerodno, saj nihče ni maral te glasbe in sem bil edini, ki sem igral diatonično harmoniko. Takrat je bila popularna rock glasba. V srednji šoli pa sem že zaslužil kakšen takratni tolar in pričel igrati na porokah.

Kaj sedaj delate?

Trenutno se preživljam samo z glasbo, ki jo tudi poučujem v svoji zasebni glasbeni šoli, ki sva jo ustanovila 12 let nazaj s svojo partnerico.

Kateri so vaši uspehi in na katerega ste najbolj ponosni?

Prvi uspeh je bil, ko sem začel v srednji šoli igrati in se od takrat naprej preživljam sam. Nato je bil uspeh, ko sem spoznal ženo Tjašo, ki tudi prepeva in igra, in skupaj sva ustvarila res veliko. Bila sva tudi v Oddaji Orion in dvakrat na Melodijah morja in sonca, kjer sva vedno prejela nagrado. Velik uspeh sem doživel tudi kot vodja Harmonikarskega orkestra Pustotnik, s katerim smo v oddaji Slovenija ima talent dosegli 2. mesto.

Zanima me, kaj počnete v prostem času in kakšni so vaši hobiji.

V prostem času se rad posvečam svoji družini, pišem note ter vadim različne instrumente.

Kaj načrtujete v prihodnosti?

V prihodnosti bi rad imel več prostega časa in malo manj dela, vsega ostalega ne bi spreminjal.

Kaj bi sporočili našim bralcem?

Bralcem sporočam, naj sledijo svojim sanjam, naj verjamejo vase in delajo tisto, kar jih veseli.

Rok Horvat

LIDIJA MATIĆ

Lidija Matić je dijakinja Srednje zdravstvene šole in se ukvarja s petjem. Njen največji uspeh do sedaj je duet s slavnim pevcem Armanijem.

Kje si preživela svoje otroštvo in kakšno je bilo?
Svoje otroštvo sem preživela v Zalogu in bilo je lepo otroštvo.

Katero osnovno šolo si obiskovala in v katero srednjo šolo hodiš sedaj?

Hodila sem v OŠ IG, sedaj pa obiskujem Srednjo zdravstveno šolo.

Kako si se imela v osnovni šoli in kateri so bili tvoji najljubši predmeti?

V osnovni šoli mi je šlo še kar dobro, najljubša predmeta pa sta bila glasba in angleščina.

S čim se ukvarjaš zdaj in kateri so tvoji uspehi?

Zdaj se ukvarjam z glasbo; moji uspehi so številne nagrade na področju glasbenih nastopov.

Kaj rada počneš v prostem času in kateri so tvoji hobiji?

V prostem času se najraje družim z bližnjimi, moj hobi pa je igranje kitare.

Katere so tvoje želje za prihodnost?

Največja želja za prihodnost je ta, da bi uspela v pevski karieri.

Kaj bi sporočila našim bralcem?

Borite se za to, kar hočete in sledite svojim sanjam.

Rina Mazreku in Jan Gašič

FRANC HOČEVAR

Franc Hočevar je predsedoval Zvezi mladine Slovenije, vodil študijsko raziskovalni center in center mladinskih klubov, opravljal delo sekretarja sveta za zdravstvo in socialno varstvo v Socialistični zvezi republiške konference, deloval kot namestnik predsednika Republiškega komiteja za zdravstvo in socialno varstvo...

Kolikor vem, ste se rodili v Mokronogu na Dolenjskem. Povedali so mi, da je bilo vaše otroštvo zanimivo in pestro. Želela bi izvedeti kaj več o tem.

Ja, to je res. Moje otroštvo je bilo res zanimivo in pestro. V naši družini smo bili štirje otroci. Živel sem na kmetiji, vsak dan sem svoji družini pomagal pri opravilih. Pasel sem krave, skrbel za konje, kokoši in pujse, zraven pa še pomagal očetu v delavnici s ključavnicami. Zame je bilo to zelo zanimivo. Poleg pomoči družini sem se ukvarjal tudi s športom; treniral sem atletiko, rokomet in odbojko.

Kako je potekalo vaše izobraževanje?

Osnovno šolo sem obiskoval v Mokronogu. Moj uspeh je bil dober in prav dober.

Nato sem odšel v Ljubljano in tam hodil na Srednjo zobotehnično šolo. Pedagoško akademijo sem končal v Ljubljani. Diplomiral sem tudi iz defektologije v Zagrebu. Kasneje sem postal profesor defektologije. Magistriral sem na Ekonomski fakulteti v Ljubljani. Opravil sem tudi šolanje za mediatorja.

Vaša dolgoletna služba je bila v Rehabilitacijskem centru Soča, kjer ste bili direktor. Povejte mi, kaj ste tam počeli.

Tam smo rehabilitirali ljudi, ki so bili hudo poškodovani in so imeli težave z gibanjem. V Soči smo izdelovali tudi naprave, kot so električni vozički in drugi pripomočki za pomoč pri gibanju bolnih in poškodovanih. Tam sem bil zaposlen 20 let. Po službi direktorja Soče sem bil še direktor Univerzitetnega kličnega centra v Ljubljani.

Po službi direktorja ste bili še v službi pri predsedniku države. Povejte mi še kaj o njej.

Bil sem svetovalec pri prvemu predsedniku države, Milanu Kučanu in kasneje tudi svetovalec predsednika Danila Turka. Svetoval sem jima o vsebinah s področja zdravstva, sociale, prostovoljstva in humanitarne dejavnosti.

Pomagal sem pisati govore in pisati različna poročila, včasih sem jima pomagal tudi pri sestankih.

Kot vem, ste pisali različne knjige in poučne članke?

Ja, to sem zelo rad počel v svojem prostem času. Napisal sem jih kar veliko. Moja prva knjiga je bila priročnik Mladinski klub; napisal sem jo leta 1970. Naslednja knjiga je bila knjiga o prostem času. Nato sem napisal še knjigi o drogah in o mladosti za zidovi, ki govori o mladih prestopnikih. Napisal pa sem tudi 170 strokovnih člankov, študij, veliko esejev in več 100 novinarskih člankov.

Nazadnje so me poklicali, da bi napisal knjigo o zgodovini Soče. Pisal sem o njeni zgodovini, prvih začetkih in o ljudeh, ki delajo tam, ter o bolnikih, ki so se tam zdravili.

Kaj ste počeli v vašem prostem času poleg pisanja knjig?

Veliko sem kolesaril, planinaril, bil sem dvakrat v Himalaji, bil sem tudi na najvišjem vrhu Afrike, Kilimandžaru. Bil sem tudi v Andih v Južni Ameriki. Veliko sem tudi bral in delal v moji zidanici na Cerniku in obdeloval vinograd.

Prej ste omenili, da ste bili v Himalaji in v visokih gorah. Kateri so bili vaši najvišji dosežki?

Največji dosežek je bil vzpon na goro Gorong pik (6050m), blizu Mount Everesta. Z velikim trudom in prizadevanjem sem prišel na vrh. Velik dosežek pa je bil tudi vzpon na Kilimandžaro.

Vaša potovanja se mi zdijo zanimiva. Povejte mi kaj o njih ?

Vsako leto v mesecu decembru obiščem Gano, državo v Afriki, in tam tudi preživim novo leto. V Gano vedno potujem z mojo ženo. V Gani pomagava pri različnih opravilih in delih, vedno pa se tudi zabavava in obiskujeva različne kraje.

TARA HOČEVAR

SAŠA PETROVIČ ali CHALLE SALLE

Kje ste se rodili in kje ste preživel otroštvo?

Rodil sem se v Ljubljani, že celo življenje pa živim na Vrhniki

Ali ste bili kot otrok poreden ali priden?

Odkvisno od situacije. V osnovni šoli sem bil vedno odličen, zaključil sem tudi glasbeno šolo, igral sem klavir, resno sem treniral košarko, zato mislim, da sem bil priden.

V katero osnovno šolo ste hodili?

Najprej sem obiskoval OŠ Zalog, nato pa OŠ Ivana Cankarja na Vrhniki.

Ali se spomnite kakšnega posebnega dogodka iz šole?

Takšnih dogodkov je bilo zelo veliko, vendar je bilo to že pred 10 leti. Spomnim se, da nikoli nisem maral učenja.

Kateri so vaši največji uspehi in kateri vam največ pomeni?

Moji največji uspehi so izdaja CD-ja Kristalno Jasno in več kot 200 nastopov po Sloveniji in Evropi v zadnjih 3 letih ter 17 posnetih videospotov, ki imajo skupaj več kot 15 milijonov ogledov na youtube. Seveda pa je moj največji uspeh tudi otvoritev trgovine s športno in bio prehrano, ki jo imava s poslovnim partnerjem.

Kaj najraje počnete v svojem prostem času?

Nimam veliko prostega časa, dopoldne sem v studiu ali na fitnesu, popoldne pa delam v svoji trgovini Doctor Food.

Kako ste prišli na misel, da ste se začeli ukvarjati z glasbo?

Na začetku je bil hec, potem pa sem videl, da je ljudem všeč in to me je še bolj motiviralo.

Kdo vam piše pesmi?

Vse pesmi in besedila pišem sam, le pri glasbenih podlagah mi pomagajo različni producenti.

Kaj so rekli starši, ko ste se začeli ukvarjati s petjem?

Verjetno me niso razumeli in mi verjeli, da bo nekega dne resnično kaj iz tega.

Od kod vam ime Challe Salle?

Challe pomeni čale (v srbskem jeziku oče), v tem primeru mišljeno kot gazda, boss, salle pa je moj nadimek za ime Saša.

Kaj vam je najbolj všeč v tem poslu in kaj ne?

Najbolj všeč so mi nastopi in pozitivni odzivi publike, vendar ima vse tudi svoje slabosti.

Pri katerih letih ste se začeli ukvarjati z glasbo?

Z glasbo sem se začel ukvarjati pri 13 letih, torej že 10 let, profesionalno pa se ukvarjam z njo od leta 2010.

Kaj si želite v prihodnosti?

Želim si čim več zdravja in uspehov na poslovnem in glasbenem področju.

Kaj bi sporočili svojim poslušalcem?

Sporočil bi jim: » Bodite to, kar ste in uživajte življenje, vse se da, če se hoče.

Hana Begulič in Lea Maksimovič

EDISON KELMENDI

Edison Kelmendi je bratranec naše učenke Alme Bytyqi in je uspešen maneken in model v Švici.

Kje ste preživali otroštvo?

Rodil sem se na Kosovem v Gjakovi, ampak otroštvo sem preživel v Zurichu v Švici.

Ali ste kdaj kaj užpčili kot otrok?

Seveda, vsak je enkrat otrok.

Katere šole ste obiskovali?

V Švici sem obiskoval osnovno šolo.

Ali se spomnite kakšnih posebnih dogodkov?

Seveda in sem zelo ponosen na njih.

Kaj delate zdaj?

No, zdaj sem star 23 let in prepotoval sem že ves svet. Z modelingom sem posnel veliko fotografij in modnih šovov.

Kateri so vaši največji uspehi?

Kot sem rekel, sem prepotoval ves svet in videl veliko lepih mest in spoznal različne kulture.

Najbolj pa sem ponosen na sodelovanje na Versacejevi modni reviji.

Kateri dogodek iz vašega življenja vam je najbolj ostal v spominu?

Spomnim se, ko sem začel igrati nogomet in sem zadel prvi gol. Star sem bil 7 let in občutek je bil izjemen.

Kaj najraje delate v prostem času?

Svoj prosti čas najraje preživim z družino in prijatelji, ker imam takšno službo, da imam zelo malo časa, da bi bil z njimi. Zelo rad igram tudi nogomet, plavam in berem knjige.

Kaj si želite v prihodnosti?

Zanimivo vprašanje. Malo sem že premišljeval o tem, ampak se raje osredotočam na svoje življenje sedaj in uživam v trenutkih. Videli bomo, kaj bo prinesla prihodnost.

Kaj bi sporočili našim bralcem?

Vedno bodi odkrit, tak kot si, živi zavestno in delaj, kar te osrečuje.

Alma Bytyqi in Emanuela Živković

GAL GJURIN

Gal Gjurin je slovenski pevec, multiinštrumentalist, glasbeni producent, skladatelj, založnik, pesnik in pisatelj.

Kje ste preživljali otroštvo in kakšno je bilo?

Otroštvo sem preživel v Ljubljani, v Šiški, občasno pa tudi naokrog po Sloveniji pri sorodnikih, pa v ZDA in Kanadi. Lahko bi rekel, da je bilo srečno in polno raznih vtisov, z veliko ljubezni do jezika, umetnosti, kulture in razmišljanja, tudi kritičnega. Mularija danes noče kritično razmišljati. Morda pa ne more, ne vem, ali pa je preveč razvajena ... vem pa, da smo mi bili v prvi vrsti uporniki in smo hoteli razmišljati s svojo glavo. To nas je pripeljalo do tega, kar smo danes. Brez kritičnega razmišljanja ni nič, ni nobenega napredka.

Kje ste se šolali in kaj vas je takrat zanimalo(zakaj)?

Na Filozofsko fakulteto, smeri slovenski jezik in sociologija kulture, sem se vpisal zaradi ljubezni do slovenščine, ker dobro vem, koliko moči in samozavesti izvira iz tega, da znaš uporabljati svoj materni jezik. Ljudje (in seveda punce) te ocenjujejo na podlagi govora in tega, kako znaš obračati jezik, pa naj bo to pri pisanju ali v neposredni komunikaciji. Zame je pomembno tudi, da sem jezikovno spreten tudi v občilih, če imam npr. intervju na radiu ali televiziji – tam imaš zelo malo časa, povedati pa moraš čim več, hkrati pa čim bolj elegantno. Na splošno drži, da veljaš za nesposobneža, če se ne znaš izražati, zato je treba čim več brati in pisati, kajti ko pišeš, si kruto soočen s svojim lastnim (ne)znanjem ubesedovanja misli. No, pred fakulteto sem hodil na srednjo veterinarsko, kjer sem dobil malce naravoslovne izobrazbe iz anatomije, kemije in biologije, ki se mi zdi v splošnem zelo dobrodošla, tam dokončal maturo in pridobil

zraven še poklic veterinarskega tehnika. Prakso smo opravljali tako, da smo delali na živinskih farmah – in to je bila prava življenjska šola, vsak bi moral poskusiti to, ker začneš na življenje gledati malo drugače. Na OŠ sem hodil na Prežihovega Voranca v Ljubljani. Na Voranca sem se vpisal predvsem zaradi latinščine, ki je bila takrat obvezen predmet. Latinščina je bila vedno del klasične izobrazbe, kar se mi zdi za splošno razgledanost nujno.

Ali lahko opišete kakšen pomemben dogodek iz OŠ?

V OŠ smo imeli posebna taborjenja, ki smo jih imenovali Latinski tabori. To so bile večdnevne ekskurzije na Ilovo goro, kjer smo prebivali v nekakšni stari veliki kasarni. Poleg tega, da smo se učili latinsko, smo pripravljali dramske igre v latinščini, veliko muzicirali, poslušali glasbo (takrat še na kasetah) in bili po cele noči pokonci, da smo bili čisto hripavi, heh. Taka druženja so bila konec koncev pomembna za naš nadaljnji razvoj v življenju, saj smo na kvaliteten način kombinirali učenje z druženjem in igro.

Kdaj ste začeli z vašo kariero (zakaj) in kakšni so vaši dosežki (mogoče največji dosežek v karieri)?

Največji dosežek? Haha, verjetno to, da še vedno delam, kljub temu, da so pogoji v Sloveniji za glasbenika precej slabi, saj se slovenska glasba ne ceni dovolj. Mlada generacija slovenske glasbe sploh ne pozna, kar je razvojno seveda čisto narobe, saj obstaja precej dobre slovenske muzike, za katero ste mladi poslušalci prikrajšani. Na pol poklicno sem začel muzicirati in pisati besedila in poezijo pri 20-ih, ko sem bil še študent, dobrih 10 let pa sem tudi uradno profesionallec.

Kakšni so vaši načrti in želje za prihodnost?

Dokončati rokovsko ploščo »Zemlja«, ki jo pripravljam že od lani. Pa napolniti spet veliko Gallusovo dvorano v Cankarjevem domu za Valentinovo, 14. februarja, z mojim novim projektom Temna godba.

Kaj delate v prostem času (hobiji)?

Moj prosti čas je zelo povezan z mojim delovnim časom in sem tako rekoč 24 ur v službi. Menim, da je besedna zveza »prosti čas« nemara vezana na ljudi z bolj strogim urnikom, kakor je moj. Ko nisem na odru ali v studiu, se z glasbo in z besedami ukvarjam tako, da sestavljam melodije v glavi, pišem besedila, snemam melodije na telefon, poslušam demo posnetke v avtu in tako

Kaj bi sporočili bralcem?

Bralcem sporočam, da obstaja veliko dobre slovenske glasbe, ki pa ne pride med ljudi, zato jo morajo ljudje poiskati sami. V te namene sem ustanovil neodvisno malo založbo Had, v okviru katere delujemo jaz, moja sestra Severa, skupina »Čedahuči«, skupina »2B« ... na svoji internetni strani www.galgjurin.si imam za potegnit na računalnik na razpolago 5 svojih albumov, in to popolnoma zastonj. Splošno dušenje kvalitetne slovenske muzike se dogaja enostavno zaradi tega, ker velikim založbam, ki vodijo svetovni glasbeni trg, paše, da se po radiu in TV vrti v veliki meri samo ameriška glasba, ker imajo od tega veliko finančno korist zaradi avtorskih pravic. Korist od tega pa imajo tudi največje slovenske založbe, ker služijo od provizij, ker prodajajo Slovincem ameriško glasbo. To je enako butasto, kot bi imeli na razpolago v trgovini samo avstrijske jogurte. No, meni je pač slovenski jogurt boljši.

Nataša Krapež in Anja Čolić

INTERVJU Z REPERJEM ZLATKOM

Zlatan Čordić, bolj znan kot Zlatko, je eden izmed tistih slovenskih raperjev, ki je od leta 2007 pa do danes izdal kar 9 albumov.

Kako se spominjate svojega otroštva?

Svojega otroštva se spomnim fantastično. Bilo je zabavno, večino časa smo preživel zunaj.

Ukvarjali smo se z različnimi športi in igrami, vse je potekalo v smehu in dobrem razpoloženju.

Ali ste se že v mladih letih ukvarjali z glasbo?

S hiphop kulturo sem se začel ukvarjati leta 2001, pred tem sem pa rad poslušal razne izvajalce.

Kje ste se šolali?

Šolal sem se na OŠ Fužine, kasneje pa na Aškerčevi 1, smer lesarski tehnik.

Kaj počnete zdaj?

Zdaj se trenutno ukvarjam s kulturo, pišem pesmi, snemam reklame ... skratka ustvarjam.

Ali boste izdali kakšen nov album/pesem?

Pred tremi meseci sem izdal svojo 9. ploščo Živim lajf, pred kratkim sem posnel tudi nov videospot za pesem Mislim. Moj namen je še 9 mesecev snemati videospote za nov album in nastopati.

S čim se ukvarjate v prostem času?

Prosti čas posvečam ljudem, ki me želijo poslušati.

Kakšni so vaši hobiji?

Moj hobi je šport.

Kateri so vaši največji uspehi?

Za mene je uspeh obdržati čist obraz glede na to, da je svet trenutno zelo, zelo umazan.

Kaj si želite v prihodnosti?

Zdravja.

Kaj bi sporočili bralcem?

Vašim bralcem sporočam, naj verjamejo v svoje sposobnosti, poslušajo svoje srce, sledijo svojim sanjam in naj se imajo fajn.

Hvala.

Malenkost ☺

Anja Berlič in Ariana Gartnar